

Α Ν Θ Η

1

Τό ρόδον

Γλυκὸ τριαντάφυλλο, πῶς μὲ τραλαΐνει,
ἔτσι περήφανο 'στὰ σὲ θωρῶ
ἢ τόση χάρι σου ἢ μυρωμένη
κι' αὐτὸ τὸ χρώμα σου τὸ δρασερό.

Γέρνω 'στὰ φύλλα σου καὶ σὲ μυρίζω,
νοιώθω τὴ γλίσσα σου μέσ' 'στὴν καρδιά,
τόσω ποῦ κάποτε δὲν ξεχωρίζω
ἄν εἶνε φίλημα, ἢ μυρωδιά.

2

Τό κρίνον

Μὲ τὴ χιονάτη σου θωρῶ
σκορπῶς βαρειά, πολὺ βαρειά
σὲ κάθε, κάθε μιὰ μερὶς
τὴ μυρωδιά σου, κρίνο.

Εἶσθε τοῦ Μάν ὅλα παιδιὰ
μὰ μ' ὅλη σου τὴ μυρωδιά
'εστὴν κίτρινή σου τὴν καρδιά
τὴ ζήλεζα διακρίνω.

'Εγ' ὅμως δίχως νὰ 'τραπῶ
μ' ὅλη τὴ ζήλεια . . . σ' ἀγαπῶ.

3

'Η ἀκακία

Φιλεῖ τ' ἀγέρι ὅλο χαρὰ
τὴν ἀκακία τὴ λευκή
καὶ 'ετὰ τραλιά του τὰ φτερά
τὴ μυρωδιά παίρνει ἀπ' ἐκεῖ
κ' ὅστερα πάει καὶ φιλεῖ
τὴ ροδοδάφνη τὴ δειλή.

Καὶ ἀνασαίνει ἀπ' τὴν καρδιά
ἢ ροδοδάφνη καὶ μιλεῖ
—ποῦ βρήκες τόση μυρωδιά
ποῦχεις, ἀγέρι, 'ετὸ φιλεῖ;
—'Εφίλησα, τῆς λέγει, ἐκεῖ
τὴν ἀκακία τὴ λευκή.

4

Πρωτομαγιά

Τώρα μὲ τὴν πρωτομαγιά, καμαρωτὴ μου φίλη,
δός μου τὰ τριαντάφυλλα ποῦχεις εἰς τὰ δύο σου χεῖλη.

Guerville

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΓΑΜΩΝ ΝΟΜΟΥ

Πιστεύω ὅτι οὐδέποτε νόμος ἐνέργησε ζωηρότερον καὶ ταχύτερον τοῦ ἐν τῇ 'Εφημερίδι τῶν Κυρίων προταθέντος ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν ἀγῶνων. Καθ' ἑκάστην νέαν ἀρραβῶνες κοινοποιῶνται ἡμῖν, γιγνόμενοι ἡμίποτε ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς ὅρους, τοῦ νυμφίου δηλαδὴ ἐπιβαλλομένου διὰ τῆς πολυμαθείας του, ἢ τῆς κοινωνικῆς του θέσεως, τῆς δὲ νύμφης διὰ τῆς ἀνωτάτης ἰσχύος τοῦ χρυσίου.

Ἐροβήθησαν ἄρα γε οἱ νέοι ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς νέας φορολογίας ἢ αἱ ὑποσχεθεῖσαι αὐτοῖς ὑπὸ τῆς προειρημένης ἐφημερίδος ἡδίσται καὶ οὐράνιαι εὐτυχίαι τοῦ ἐγγάμου βίου ἐπεισαν αὐτοῦς, ἀδιακρίτως μέχρι τοῦδε πλανωμένους, νὰ σταματήσωσι πρὸ τῆς τυχούσης καλλανθῆς ἢ ἀσχημίας, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἠθικῶν συνεπειῶν τοῦ ἀγάμου βίου; Ἀγνοῶ.

Ἐν μέσῳ ὅμως τῆς γενικῆς ταύτης ἐπιδρομῆς φοβοῦμαι μήπως καὶ ἐγὼ αὐτὴ παρσυρθῶ ὑπὸ τοῦ ἀκατασχέτου χειμάρρου καὶ μετὰ μικρόν, ἀναγνώστὰ μου, παρὰ τὴν προκεχωρημένην ἡλικίαν μου, τεθῶ ὑπὸ τὸν στενὸν ζυγὸν τῆς ἐλευθέρως συζυγικῆς εὐδαιμονίας. Θὰ γελάξω ἴσως, ἀλλὰ πιστεύσόν με, δὲν πταίω. Ὁ πειρασμός εἶνε μέγας καὶ ἀμφιβάλλω ἂν θὰ ἔχω τὰς ἀπαιτούμενας δυνάμεις, ὅπως ἀντιστῶ εἰς αὐτόν. Κρίνε ὁ ἴδιος ἐκ τῶν δύο ἐπομένων ἐπιστολῶν, ἂς κατ' αὐτὰς ἐλάβον καὶ αἵτινες ἐβήκαν τὴν πτωχὴν μου καρδίαν εἰς ἀμφιταλαντευομένην κατάστασιν. Τρυφερός γαλανὸς ὀφθαλμὸς καὶ περιφλεγὴς μέλας. Τίνα τῶν δύο ἄρα γε.

Un œil noir dit fièrement
Qu'on m'aime ou non, je veux qu'on m'aime
Un œil bleu dit tendrement
Aime-moi bien, je t'aimerais de même

Τὸ γαλλικὸν τοῦτο τετραστίχον ἴσως ὀδηγήσει με εἰς τὴν παρούσαν δυσάρεστον περίστασιν. Δὸς μιὰ ματιά καὶ σύ, συνεργάτα Ἡρώδη, ἐπὶ τῶν ἐπιστυλικῶν τούτων ἀριστουργημάτων καὶ συμβούλευσον εἰλικρινῶς τὴν ὅλως ἀπειρον τεσσαρακονταετῇ ὀρφανὴν νεάνιδα.

Κυρία μου,

Ἀποτεινόμενος πρὸς ὑμᾶς θεωρῶ τὴν ταχίστην ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μου πιθανωτέραν καὶ λέγω τοῦτο, διότι κατὰ τὰς δοθείσας μοι πληροφορίας καὶ ἡμεῖς ὡς ὁ ὑποφαινόμενος πιέζεσθε ὑπὸ τοῦ σκληροῦ καὶ ἀκάμπτου χρόνου ὅστις, κωφεύων εἰς τὰς παρακλήσεις μας, ἀκαμάτως τρέχει ἐπισωρεύων ρυτίδας καὶ ρευματισμούς!

Κυρία μου, ἰδοὺ ἐν συντόμῳ, ἡ περιγραφὴ τοῦ ἀτόμου μου καὶ τῶν ἀπαιτήσεών μου ἢ καταστρώσεις. Εἶμαι πυρροκόμης, ἔχω τοῦς ὀφθαλμοὺς κυλοκτώντας, τὸ πρόσωπον κατάστικτον, τὴν δὲ ῥῖνα σεβασμιωτάτην ὑποφέρω ὑπερβαλλόντως ἐκ ρευματισμῶν καὶ δυσπεψίας· ἡ δὲ Τύχη αἰείποτε ἀγροίκως προσηνέχθη πρὸς ἐμέ· δι' ἐπιθυμῶ ἢ μέλλουσιν κυρία Ἀπολλωνίδου νὰ ᾔνε πολύφρονος — τοῦ συρμοῦ ἄλλως κύριον προσόν. Ἐκ τῆς εἰκόνος σας ἀντελήφθην ὅτι εἰσθε σχεδὸν ὠραία, δηλ. ὀλίγον . . . ἀσχημος· ὑπάρχει ὅμως πιθανότης, ἂν χρησιμεύσω πρὸς πληθυσμὸν τῆς ἀνθρωπότητος, τὰ τέκνα μας νὰ ὤσιν ὠραία . . . ὅπερ εἶνε καὶ ἡ μόνη ἀπαιτήσίς μου. Ἐχετε προσέτι ὑγιεῖαν ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὴν περιποίησιν τῆς ἐξησθενημένης κρᾶσεώς μου.